

Ankeat ajat

Suomen reaganilainen sosiaalipolitiikka on saattamassa poliitikotkin puille paljaille.

Ministerit joutuvat odottelemaan kymppitonnin palkankorotustaan, kansanedustajilta ollaan viemässä päivärahat suusta ja talouspäälliköiden pitää virua vankiloissa saadakseen jokapäiväisen leipänsä ja vetensä.

Entisiä eduskunnan puhemiehiä ja ministereitä syytetään, nykyisiä presidenttejä ei meinata ottaa vastaan ja kaupunginvaltuutettuja ei kutsuta juhliin.

Ankeaa siis on.

Ei ihme, että poliitikkojen toimeentulon turvaamiseksi on käynnistetty hätäohjelma. Heille aletaan maksaa puku- ja meikkausrahaa toista tonnia kuussa, koska he joutuvat virkansa puolesta pukeutumaan ja meikkaamaan.

Tuolla summalla tietysti saa jonkinlaiset rääsyt päällensä, mutta ei se pitkän päälle riitä.

Kysymyksessä onkin periaatepäätös, jota voidaan soveltaa myöhemmin laajempaankin sosiaalihuoltoon. Pukurahan jälkeen on tulossa muun muassa kalsariavustus, joka on välttämätön, että suomalainen kansanedustaja tarvitsee pitkät alushousut kylmän ilmastomme takia. Erityiskuluja voidaan lisäksi peittää Sosiaalisen Solmiosäätien ja Raha-automaattiyhdistyksen Piilokorkorahaston stipendeillä.

Niinikään meikkausraha käy luonnollisesti vain hätäratkaisuksi. Sen turvin voidaan ongelma hetkeksi peittää, muttei pois-

taa kokonaan. Pitkäjänteisyyden saamiseksi aletaan maksaa ilman eri anomusta kasvonkohennuskorvausta, horologilisää ja permanenttitantieemia, anomuksesta myös manikyyritukea.

Hygieniahuollon turvaamiseksi ryhdytään jakelemaan ilmaiseksi virasto- ja laitospöytäpaperia täysistunnoissa paikalla oleville. Toalettiropo mitoitetaan riittämään virkistysaippuaan, fluorihammastahnaan, partavaahtoon ja after shave lotioniin.

Ravintola Tullinpuomin edustalle sijoitetaan hyväntekeväisyysjärjestöjen ylläpitämä deodoranttitykki, josta köyhät ja haisevat kansanedustajat saavat ilmaisen suihkauksen ohikulkessaan. Sisemmällä tulevat kuvaan indeksiin sidotut portsariturma ja tarjoiluvakuutus sekä sosiaali- ja terveysministeriön alainen juopumiseläke.

Kun vankila-ajan palkka, putkasyytinki ja raastupapäiväraha saadaan lakisääteisiksi, jää vielä hoidettavaksi se epäkohta, että pukurahaa ei voida maksaa vankila-ajalta, koska vaatetus siellä on valtion puolesta. Tuo puute korvataan erityisellä vankilastapaluurahalla, joka odottaa tuomion päätyttyä jokaisessa ilmoitetussa kotiosoitteessa.

Nämä sosiaalipoliittiset toimet eivät tietenkään korvaa läheskään kaikkia tappioita, joita poliitikot ovat joutuneet kärsimään. Mutta kaikkienhan meidän on uhrauduttava näinä aikoina. Poliitikot eivät voi eivätkä halua olla erikoisasemassa.